

Kolossa József
Építészeti Portfólió
2001–2006

készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar Lakóépülettervezési DLA fokozat megszerzésére irányuló eljáráshoz



Kolossa József szakmai önéletrajz

Született: Dunaújváros, 1977.

Végzettsége, szakképzettsége: okl. építészmérnök, BME Építészmérnöki Kar, 2001.

Tudományos fokozata: DLA abszolutórium 2004.

Eddigi oktatói tevékenység (oktatott tárgyak) BME Építészmérnöki Kar, Lakóépülettervezési Tanszékén:
Lakóépülettervezés 2–3., Építészet Alapjai, Komplex tervezés 1., Komplex tervezés 2., Diplomatervezés,
Lakóépülettervezés és Kortárs Pályázatok, Térkompozíció

Munkahelyei, beosztásai:

Rév8 Rt. - programfelelős, építész	2001–
Építész Múterem Kolossa Kft. - ügyvezető	2001–
Weimar, Bauhaus Egyetem - meghívott előadó	2001; 2002
BME Lakóépülettervezési Tsz. - külsős oktató, doktorandusz	2001–2005
BME Lakóépülettervezési Tsz. - tanársegéd	2005–
BME Építészmérnöki Kar Gazdasági Bizottságának tagja	

Szakmai tevékenység:

2001-től a Józsefvárosi Rehabilitációs és Városfejlesztési Részvénytársaság építész munkatársa, ahol Budapest leromlott belsővárosi területeinek revitalizációjának, regenerációjának lehetséges módozatait kutatják és alkalmazzák. Kutatási tevékenység mellett számos szakirányú előadás és kiadvány társszerzője.

2001–2004 között a BME Építészmérnöki Kar Lakóépülettervezési Tanszék doktorandusz hallgatója, ahol kutatási területe a város és a városlakók kapcsolata, valamint ennek relációjában a megjelenő építészeti alkotások jelentése. A kutatási tevékenységet publikációk követik (BME Bulletin, Új Magyar Építőművészet esszépályázat a „hely”-ről.) A kutatási tevékenység kapcsán kétszer is meghívást kap előadóként a weimari Bauhaus Egyetem Urbanisztikai Intézetének nemzetközi szemináriumára (2001, 2002).

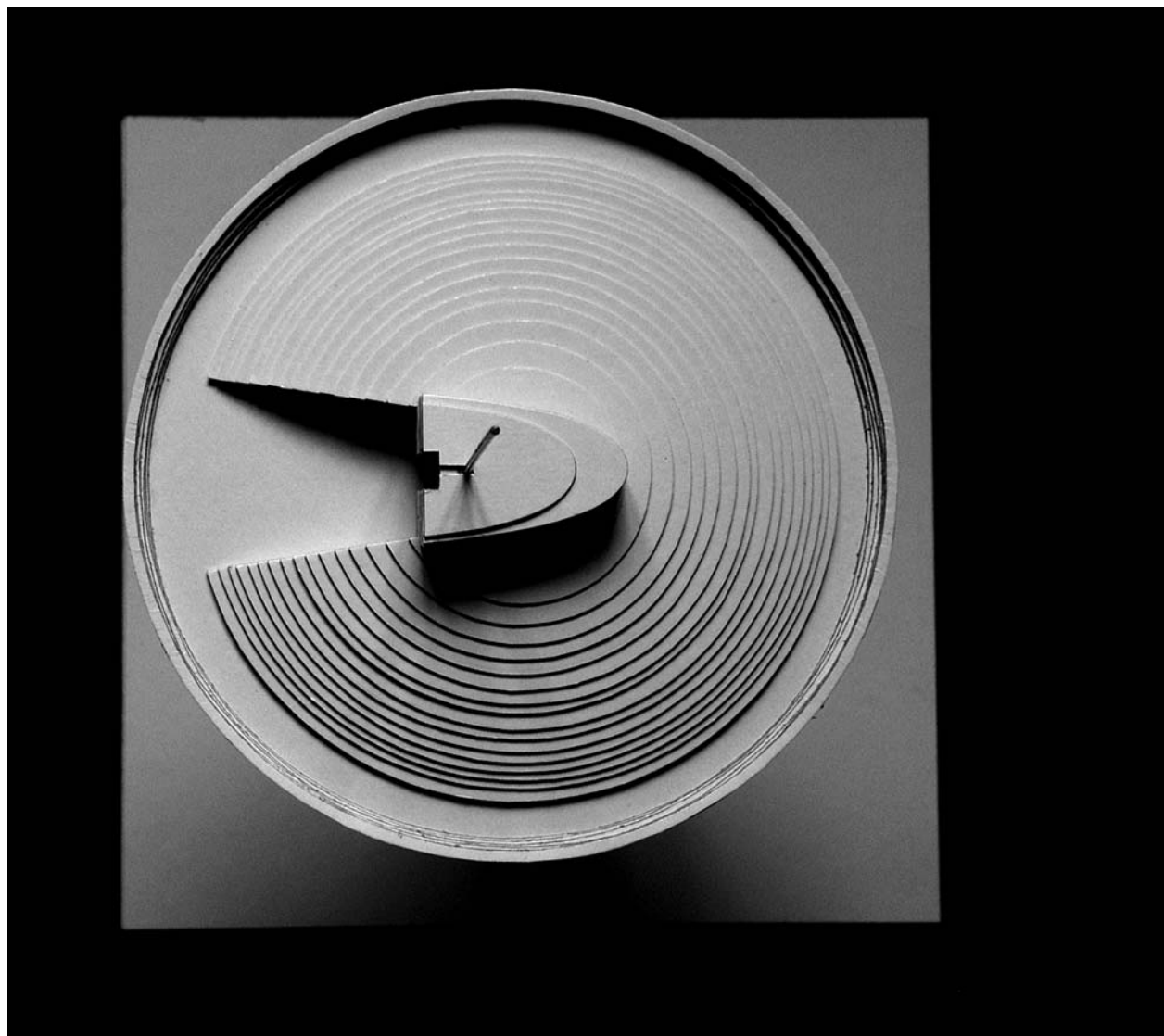
A Rév8 Rt. programfelelőseként és építész tervezőként számos épület megvalósítása kapcsolódik munkájához (Budapest VIII. Futó utca 22–24., 26–28., Nap utca 32–34., Futó utca 55., Nap utca 14., több családi ház.)

Perényi Tamás témavezetővel megnyerik a Budafoki 3000 m³-es Víztorony országos nyilvános tervpályázatát. A víztorony építés alatt áll, várható megvalósulás: 2007.

Urbanisztikai koncepciók kidolgozása kapcsán 2005-ben Alföldi Györggyel 2. helyezést szereznek Visegrád városközpont kialakítására kiírt Országos Nyilvános Ötletpályázaton.

Az elmúlt 5 év szakmai, tudományos (művészeti) munkássága:

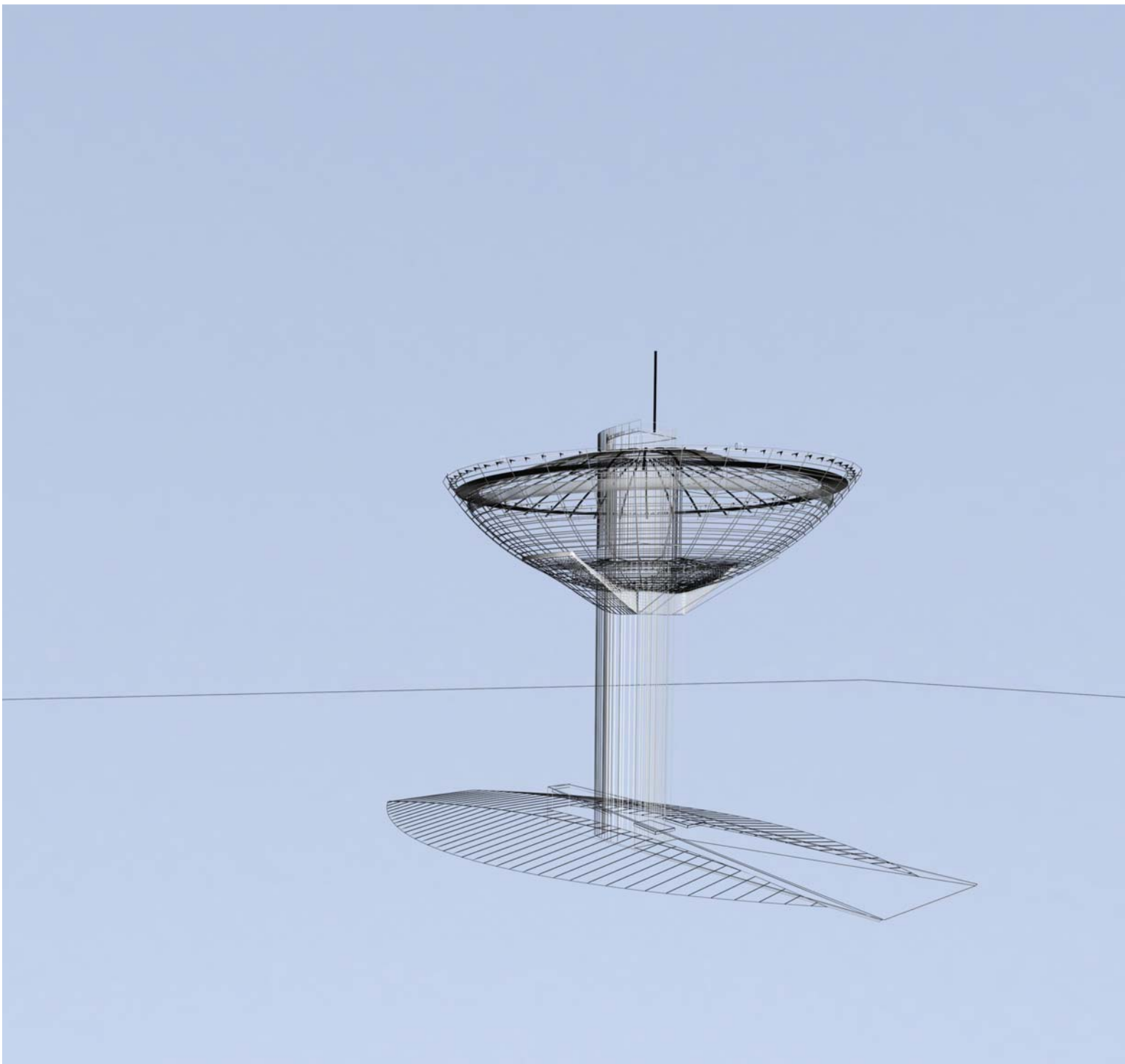
TDK - I. díj	2001
Diplomadíj - Budapest Főváros Főépítészeti Iroda különdíja	2001.
Diplomadíj - Építés Fejlődéséért Alapítvány különdíja	2001.
Budafoki 3000 m ³ -es Víztorony országos nyilvános tervpályázat Perényi Tamással - 1. díj	2002.
Wienerberger lakóépülettervezési DLA pályázat - megvétel	2003.
MSZP Országos Központ Székháza DLA pályázat - 2. díj	2004.
Visegrád Városközpont településrendezési és építészeti pályázat Alföldi Györggyel - 2. díj	2005.
EuroConference: The European City in Transition 1, 2– meghívott előadó	2001., 2002.
BME Bulletin – cikk	2004.



I. rész – DLA Mestermunka

Budafoki 3000 m³-es víztorony

készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építésztechnológiai Kar Lakóépítészeti DLA fokozat megszerzésére irányuló eljárásához



Budafok – 3000 m³-es víztorony

Tervezők:

Perényi Tamás	- építészet, vezető tervező
Kolossa József	- építészet
Kolossáné Bartha Katalin	- építész munkatárs
Thoma József	- statika, szerkezetépítés, technológia
Mérei László	- statika
Szebeni Gábor	- gépészet, közművek
Naszály Ferenc	- elektromos

Megbízó:

Fővárosi Vízművek Rt.

Kivitelező:

31. ÁÉCS Kft.
/ külön köszönet Gallatz Imrének/

2002 – Országos nyilvános építészeti tervpályázat I. helyezés
2003 – építési engedélyezési tervek
2003 – kiviteli tervek
2007 – várható átadás

Az országos nyilvános pályázat tárgya a budafoki 3000 m³-es hasznos térfogatú víztorony építészeti kialakítása, környezetbe illesztése, szerkezetének és építési technológiájának meghatározása volt.

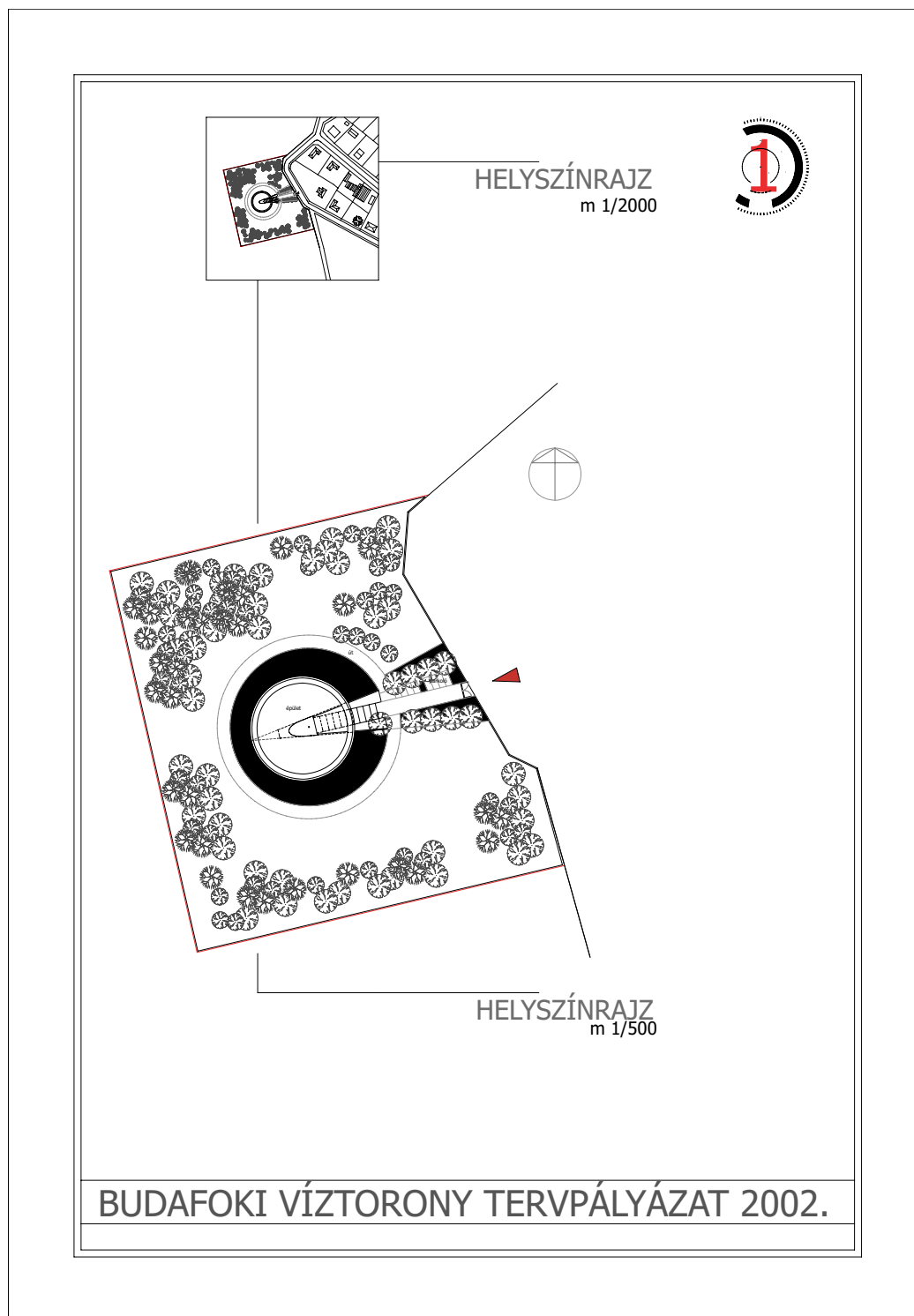
A pályázat célja volt, hogy olyan alkotás szülessen, mely egyrészt az FVM Rt. szimbólumává válik, gondolatilag a Céggel azonosítható, másrészt a gyorsan fejlődő környék maradandó építészeti alkotása legyen.

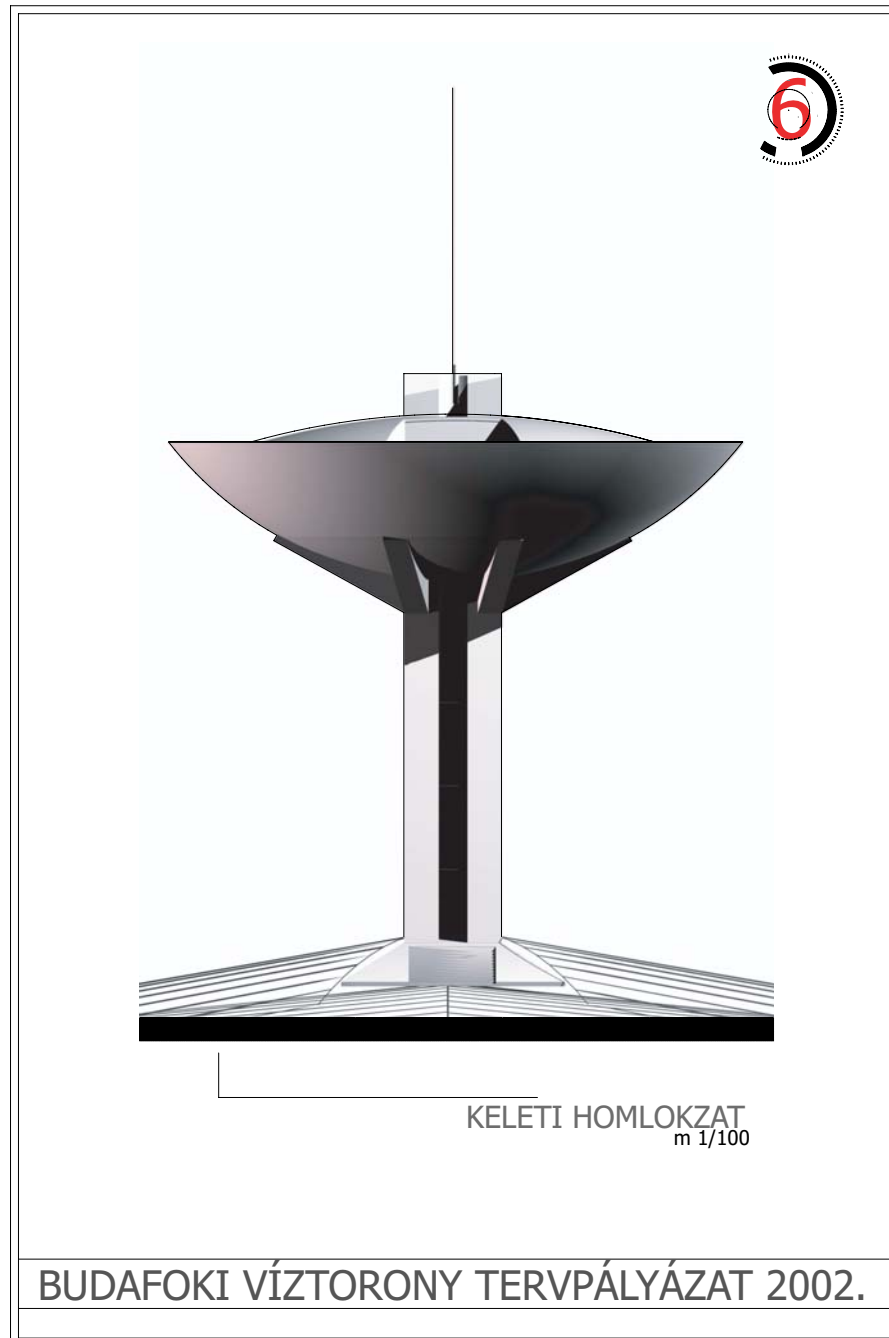
Az országos nyilvános pályázaton való indulás gondolata, a víztorony építészeti koncepciója és a tervek a BME DLA képzés keretein belül, Mester-tanítvány együttgondolkodásból születtek a BME Építészmérnöki Kar Lakóépülettervezési Tanszékén.

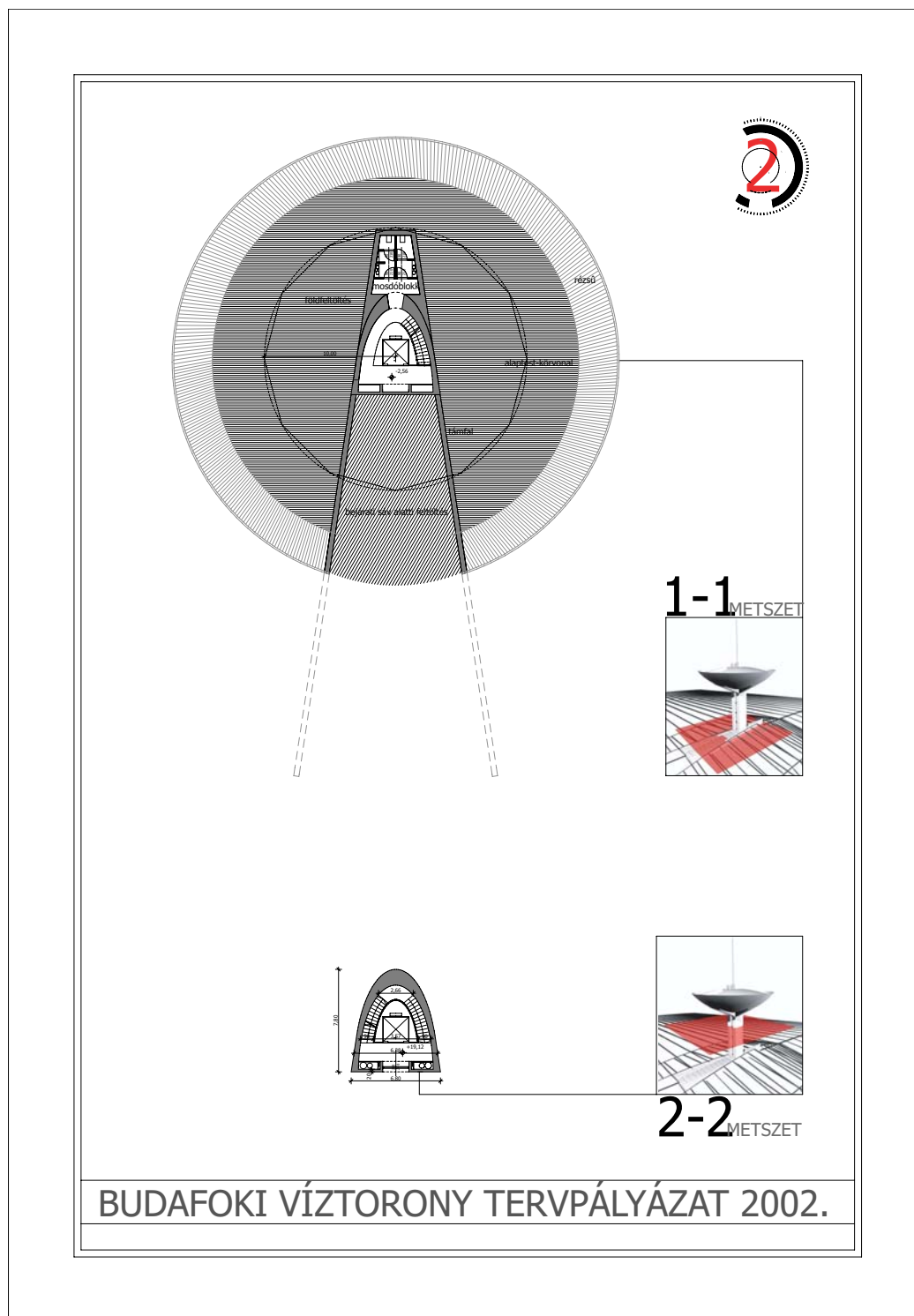


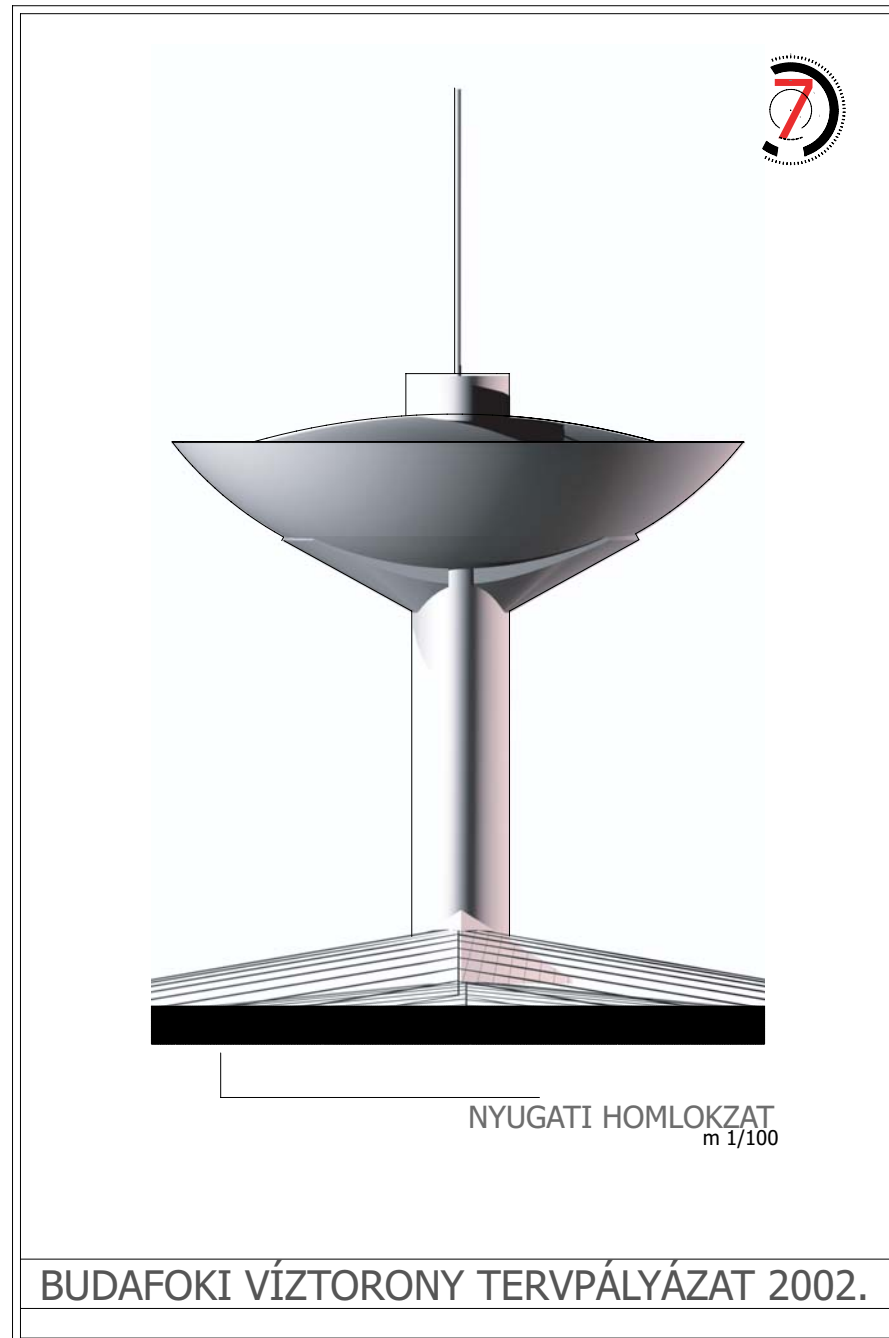
ÉSZAKI HOMLOKZAT
m 1/100

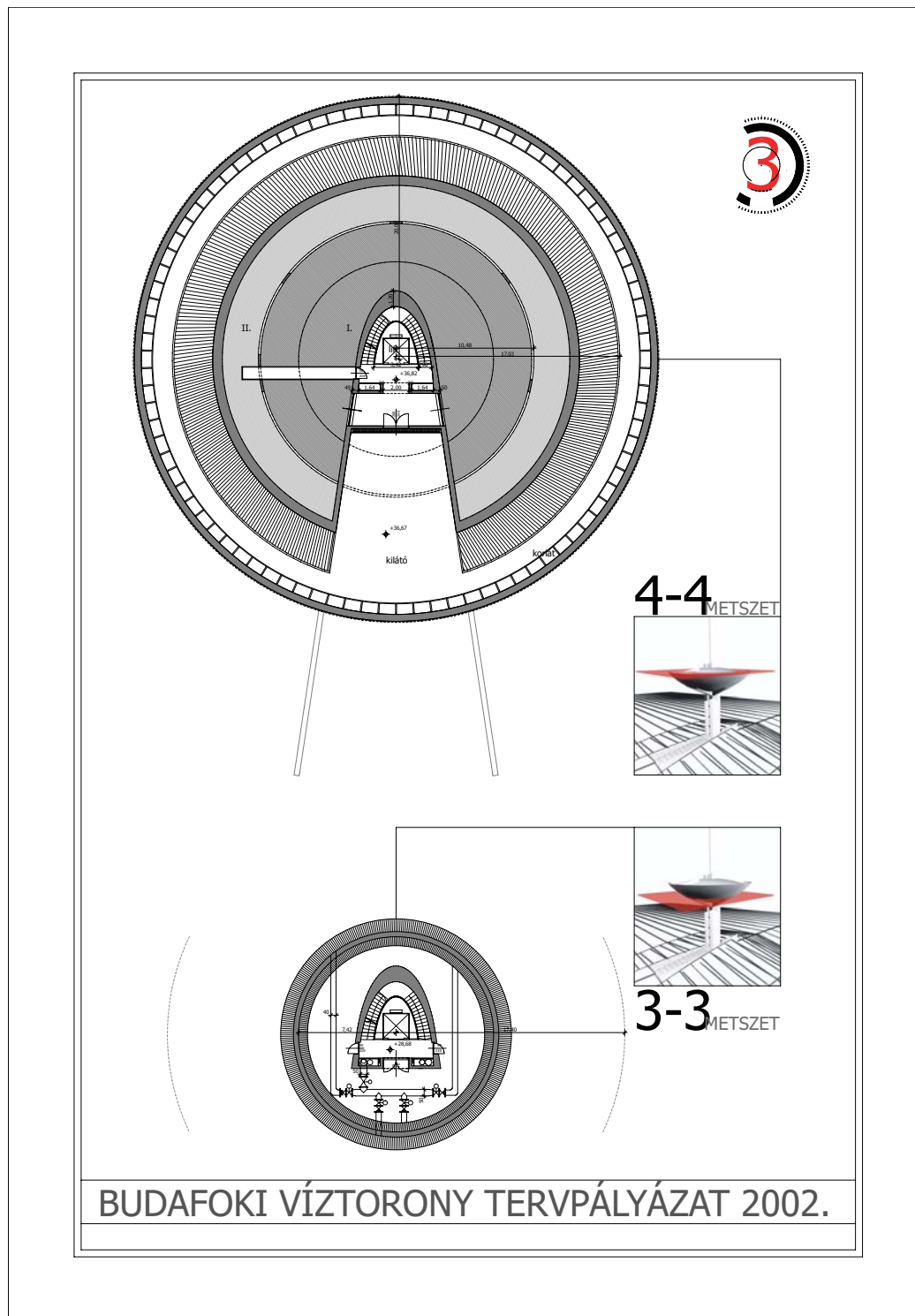
BUDAFOKI VÍZTORONY TERVPÁLYÁZAT 2002.







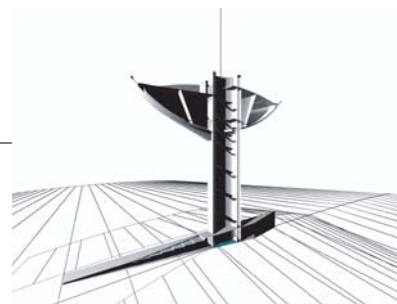




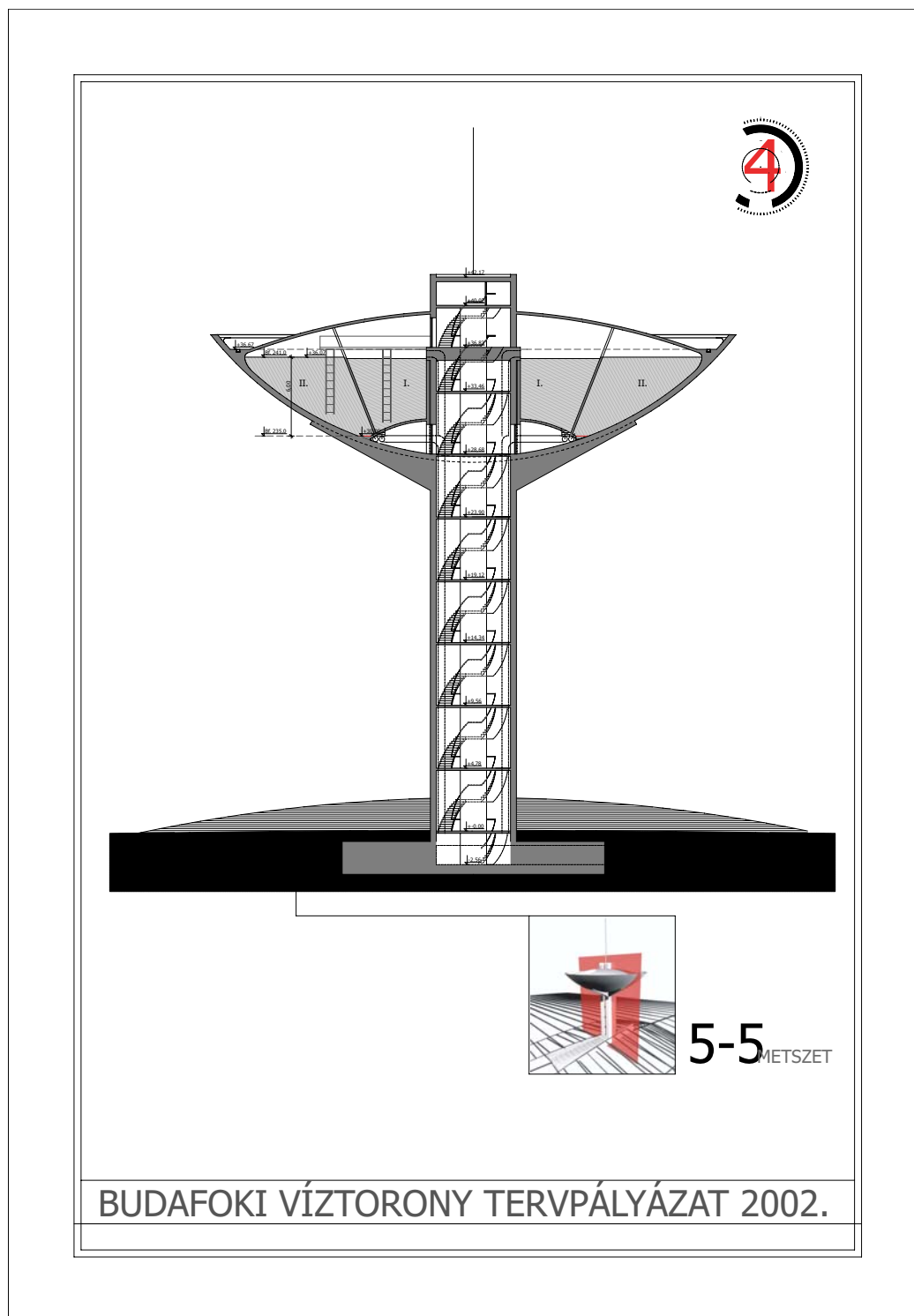


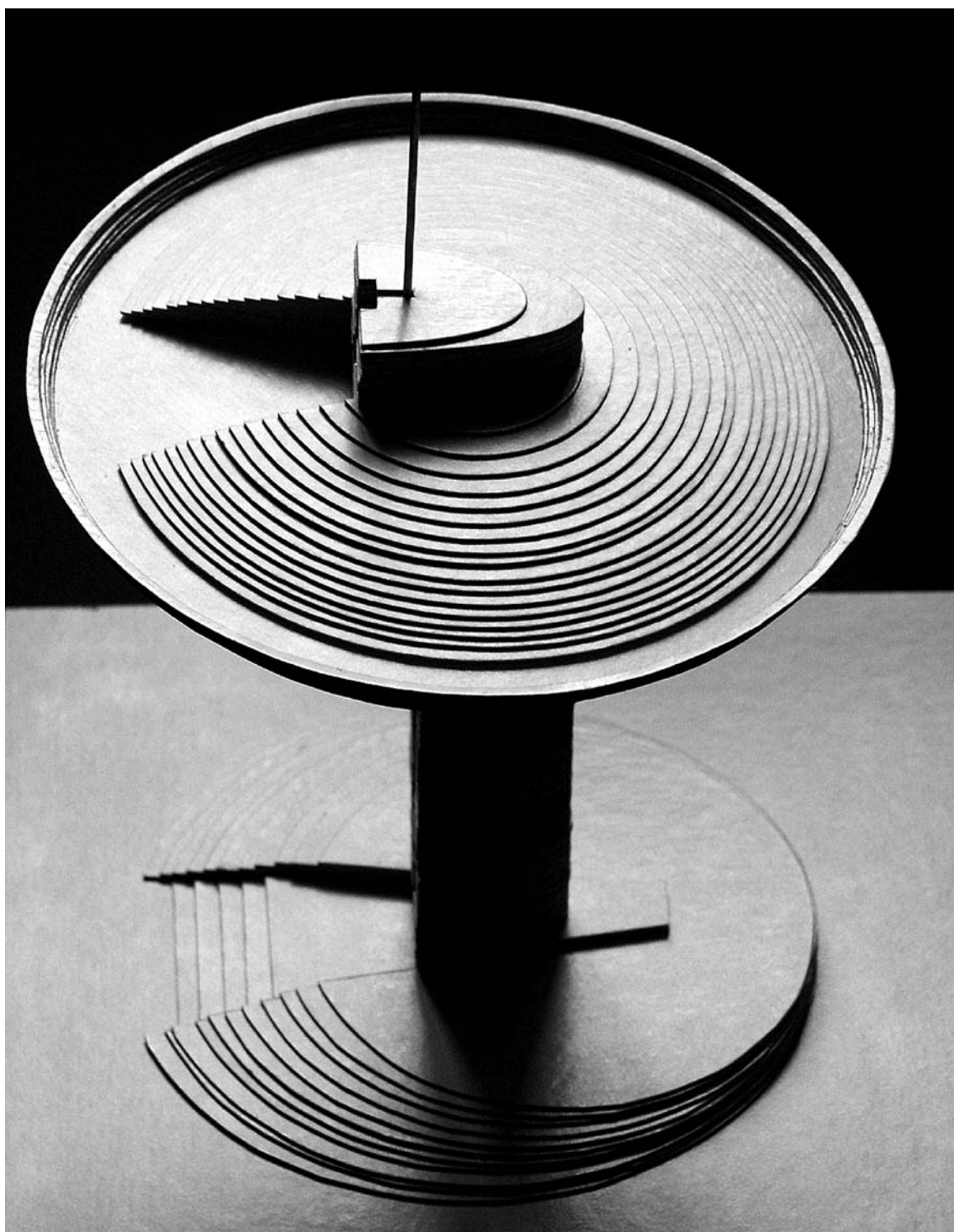
LÁTVÁNYKÉPEK

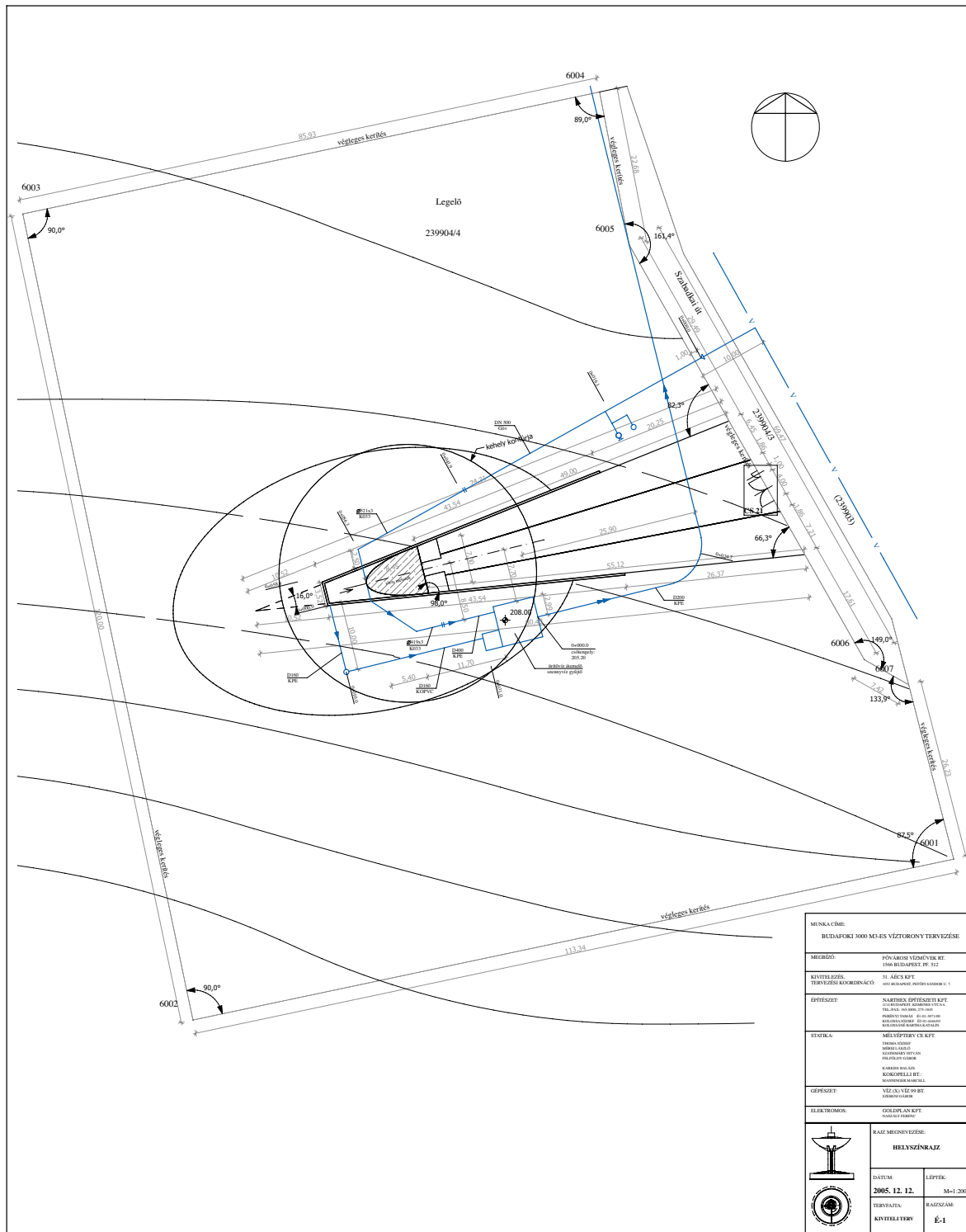
PERSPEKTÍVIKUS METSZET
3D

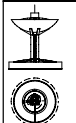


BUDAFOKI VÍZTORONY TERVPÁLYÁZAT 2002.

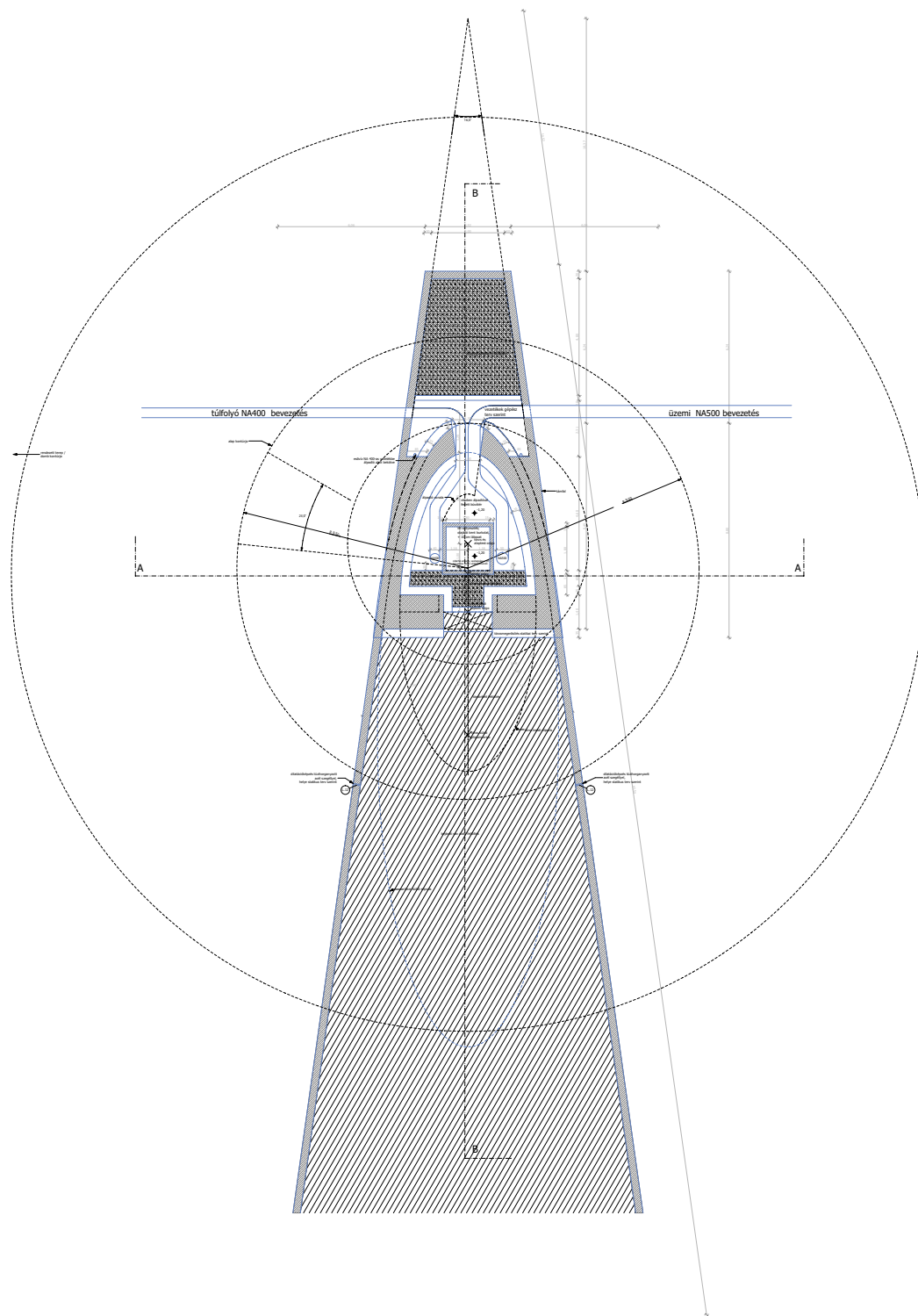


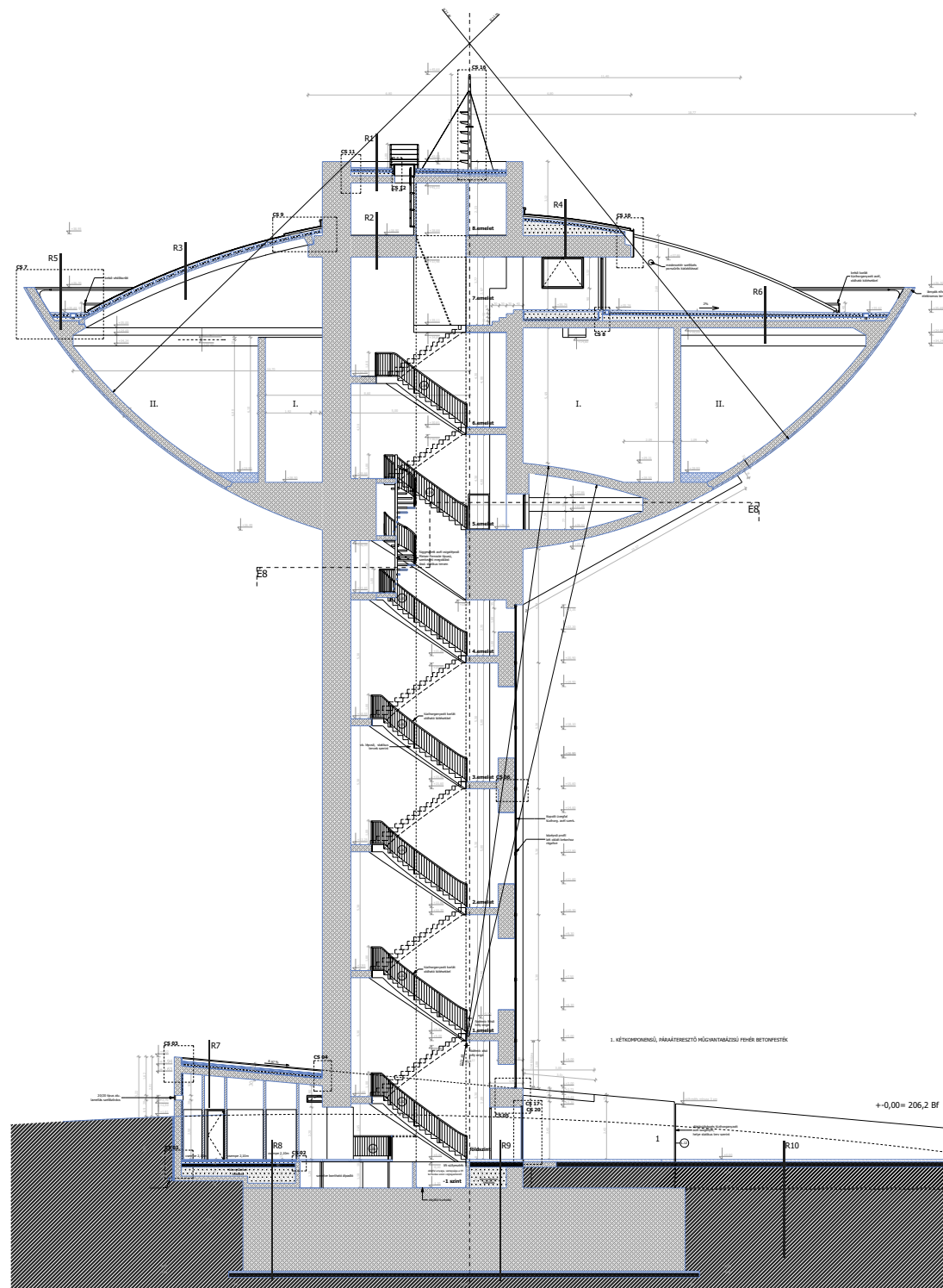


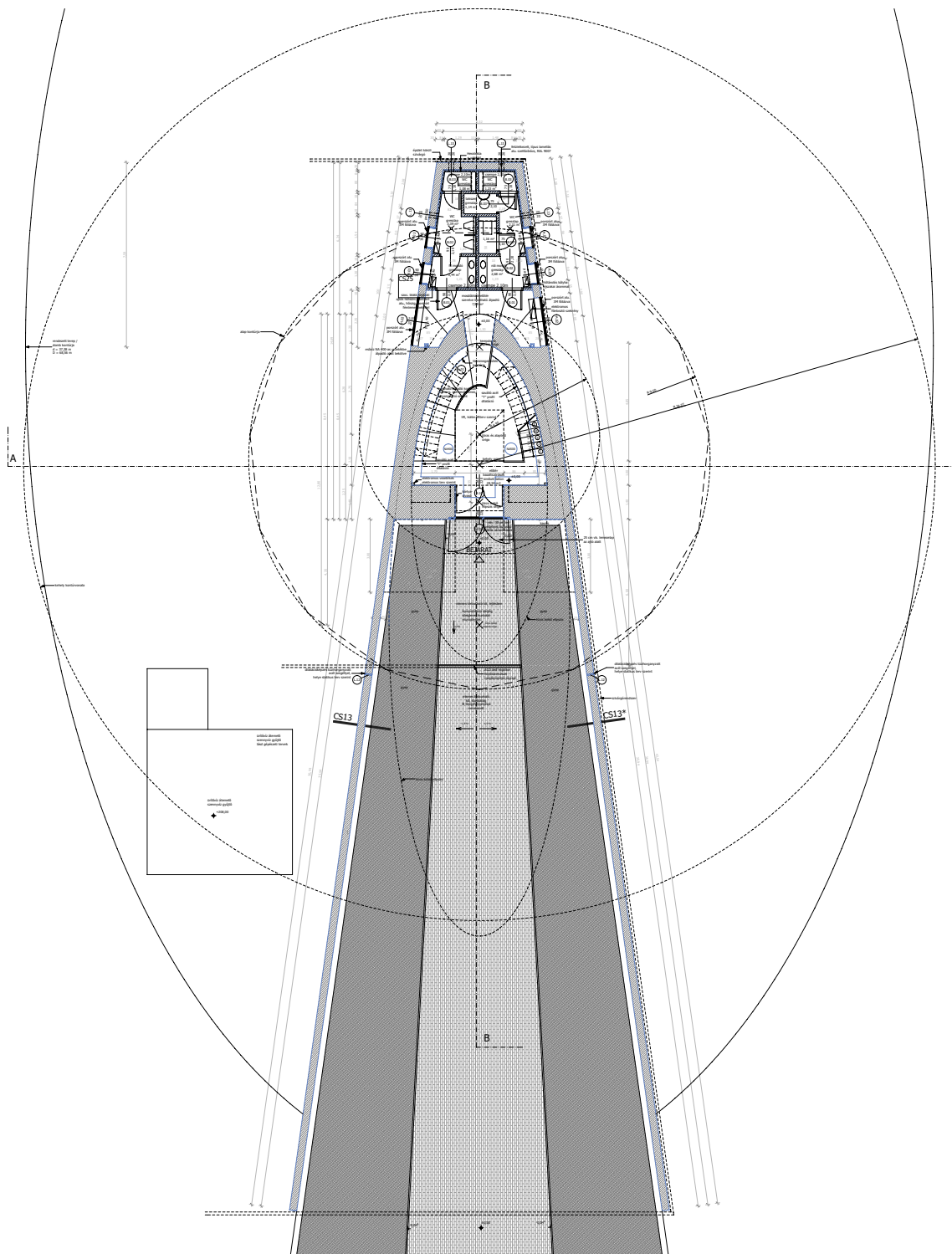


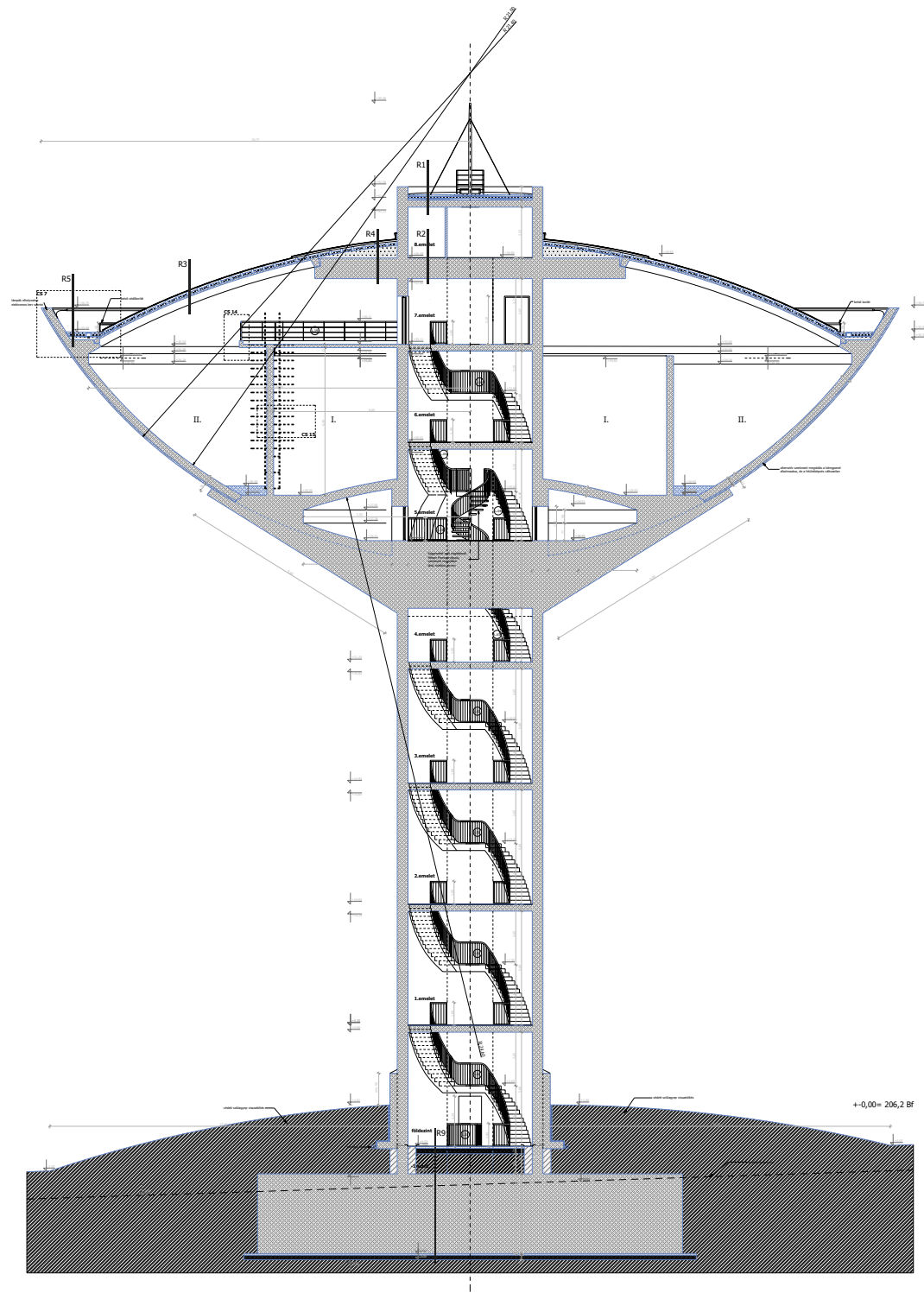
MENEA/CNÉP:	BUDAPESTI 3000 MÉS VÉZTORONY TERVÉZÉSE
MÉRŐZŐ:	FŐVÁROSI VÉZTORONY RT. 1096 BUDAPEST, P. 512
KIVITELEZÉS TERVEZÉSI KOORDINÁCIÓS:	ST. ÁEK'S KFT. 1056 BUDAPEST, PAPPÁNYOS U. 1.
ÉPÍTÉSZ:	NÁRTHÉLY ÉPÍTÉSZETI KFT. 1056 BUDAPEST, PAPPÁNYOS U. 1. TIT. ÁEK'S KFT. ÉRTÉKELŐ UJAS ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ, ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ
STUDIO:	MÉLYÉNYI ÉPÍTÉSZETI KFT. 1056 BUDAPEST, PAPPÁNYOS U. 1. PAPPÁNYOS U. 1. ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ, ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ, ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ
GEPEZÉS:	VÉZTORONY VÉZTORONY RT.
ELEKTROMOS:	GOLDFOLDAN ÉPÍTÉSVEZÉRLŐ RT.
	HELYSZÍNRAJZ
	DÁTUM: 2005. 12. 12.
TERVYALTA: KIVITELEZŐ	HAJAZZÁM: É-1

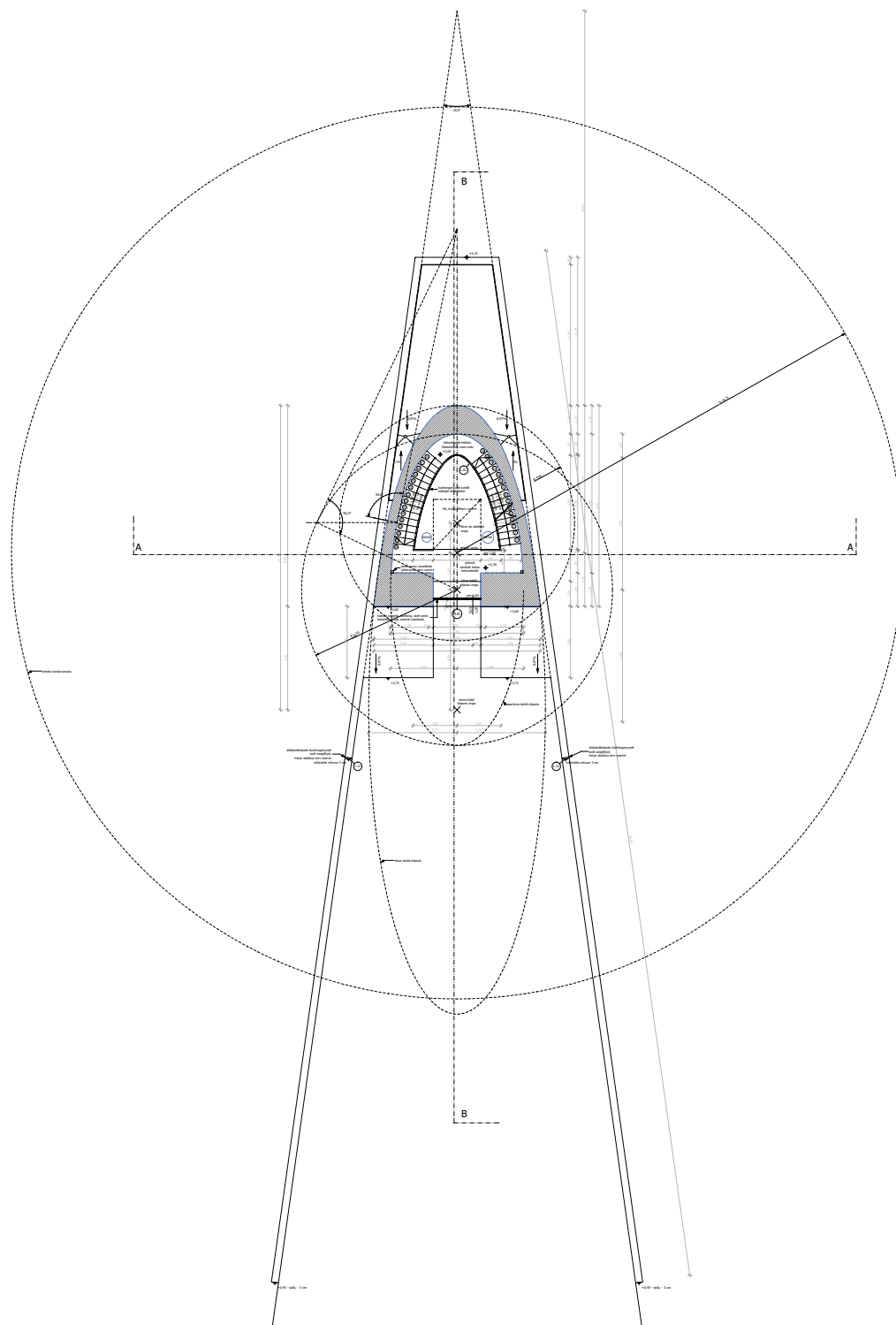


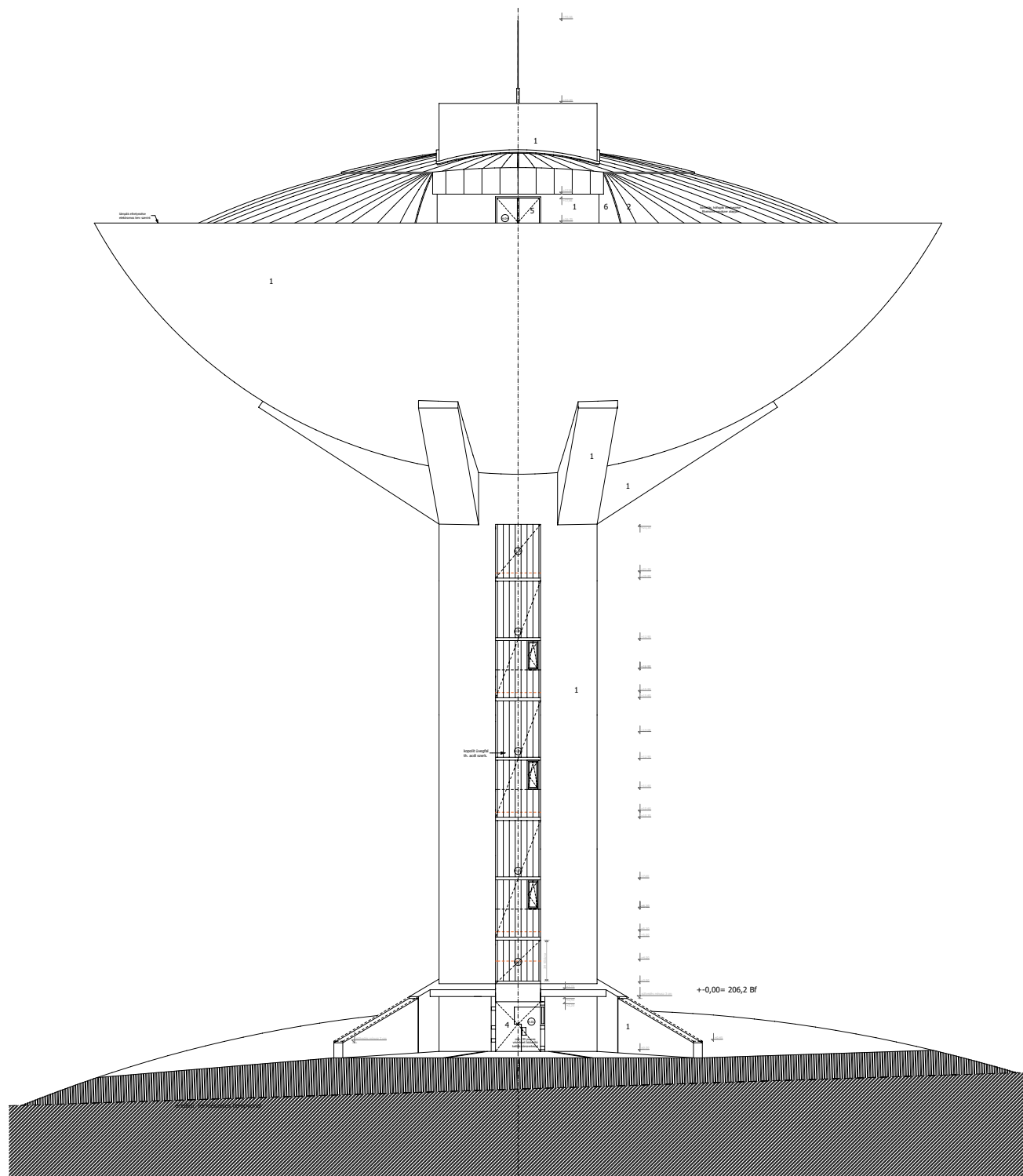


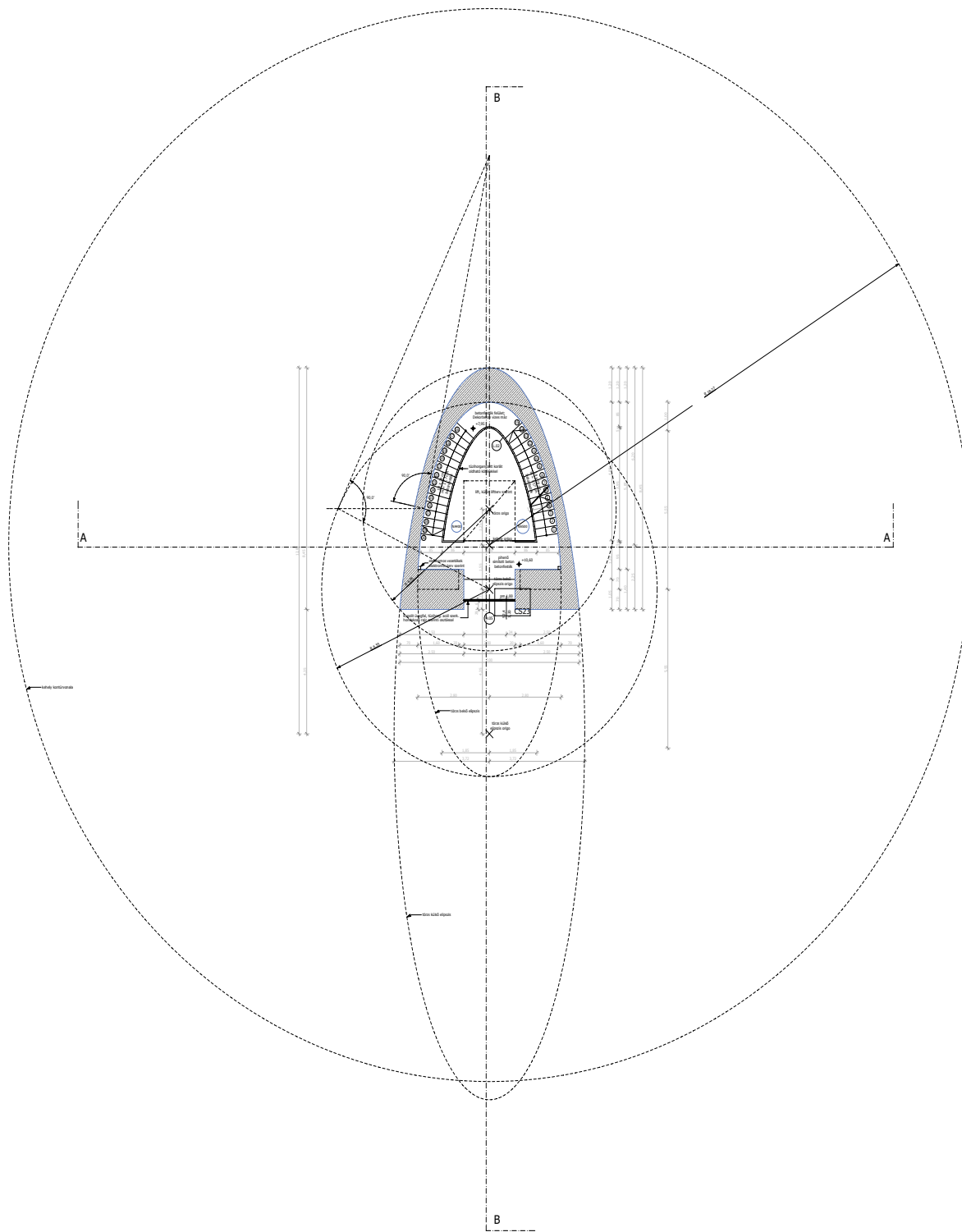


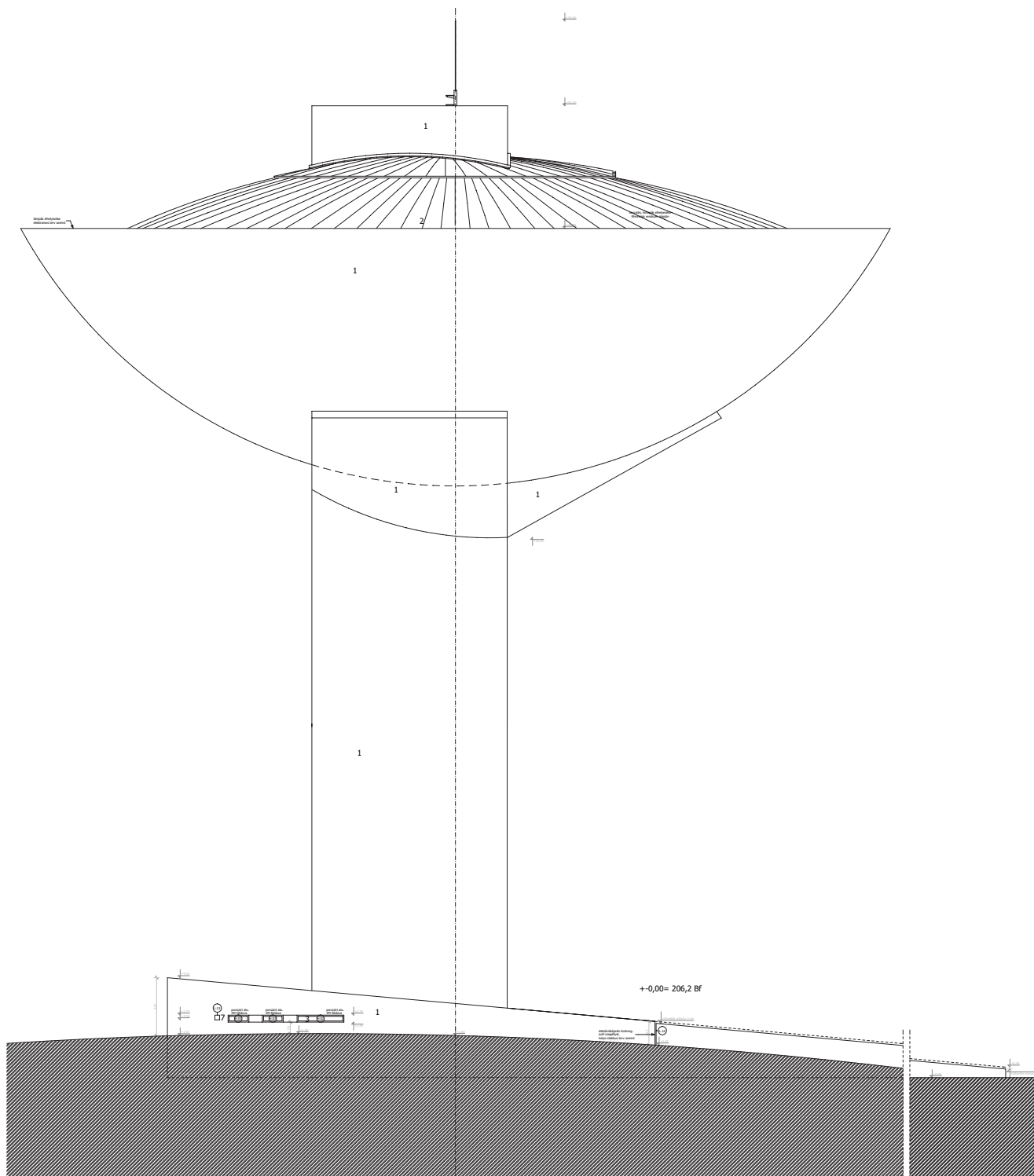


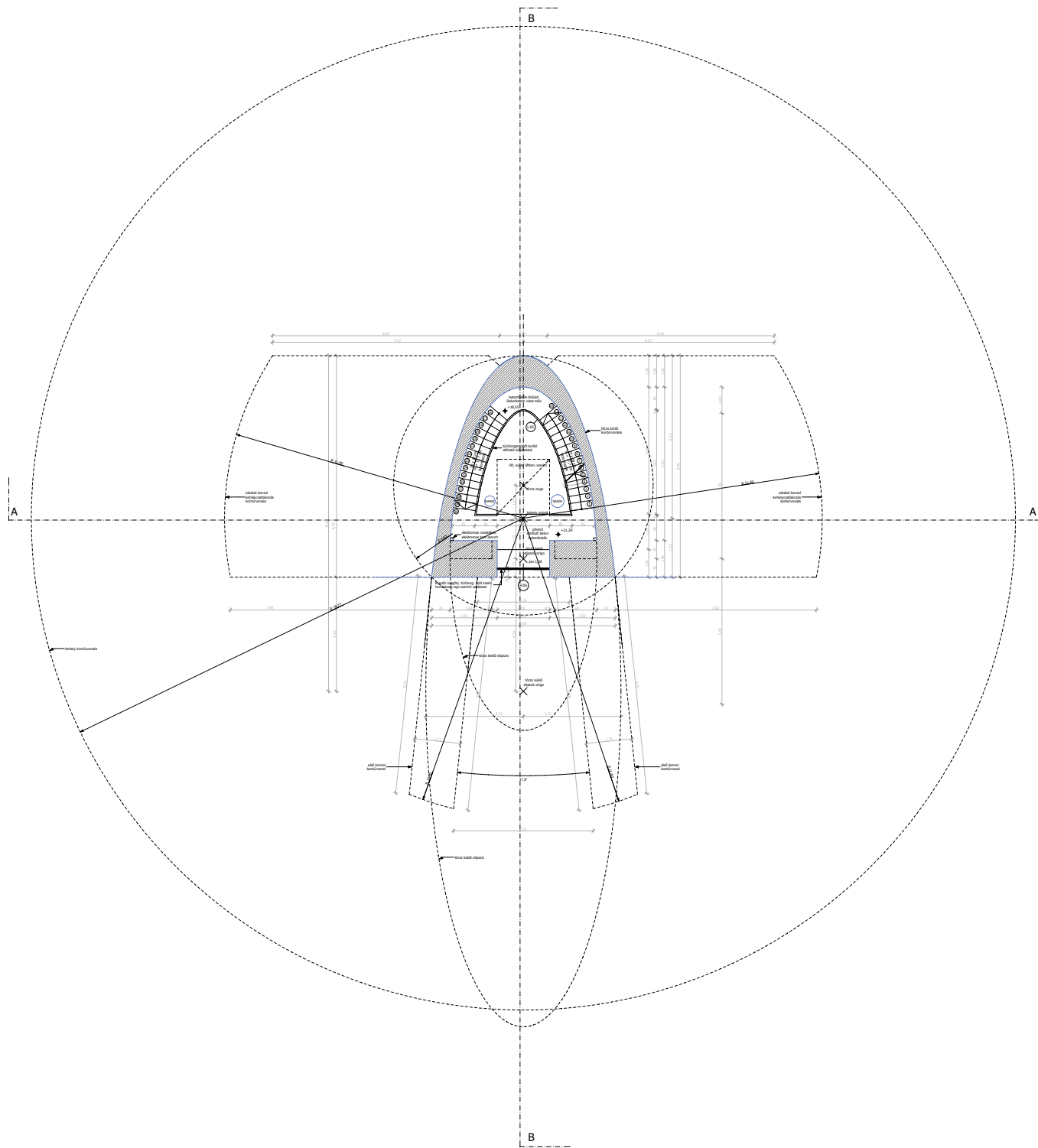


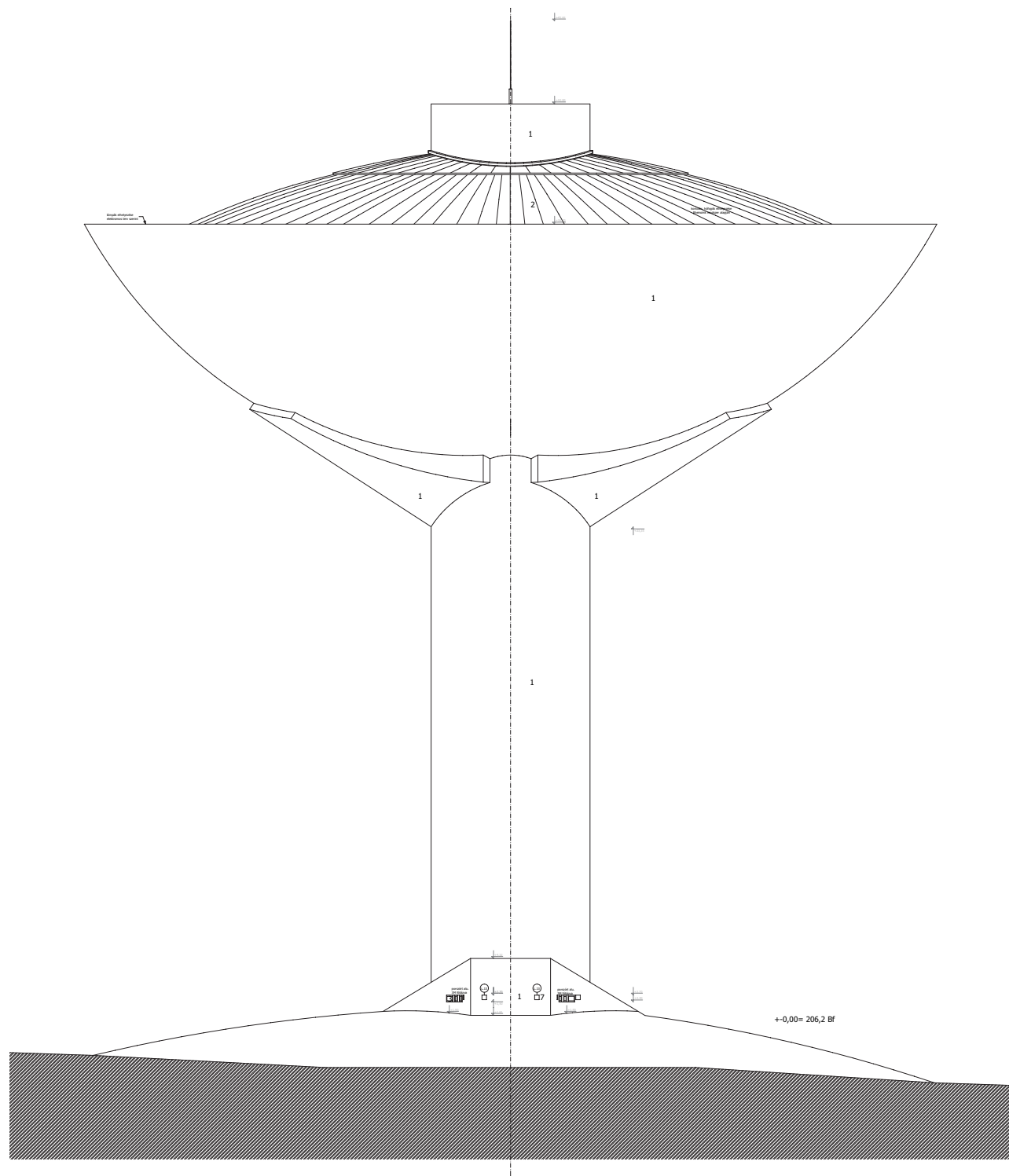


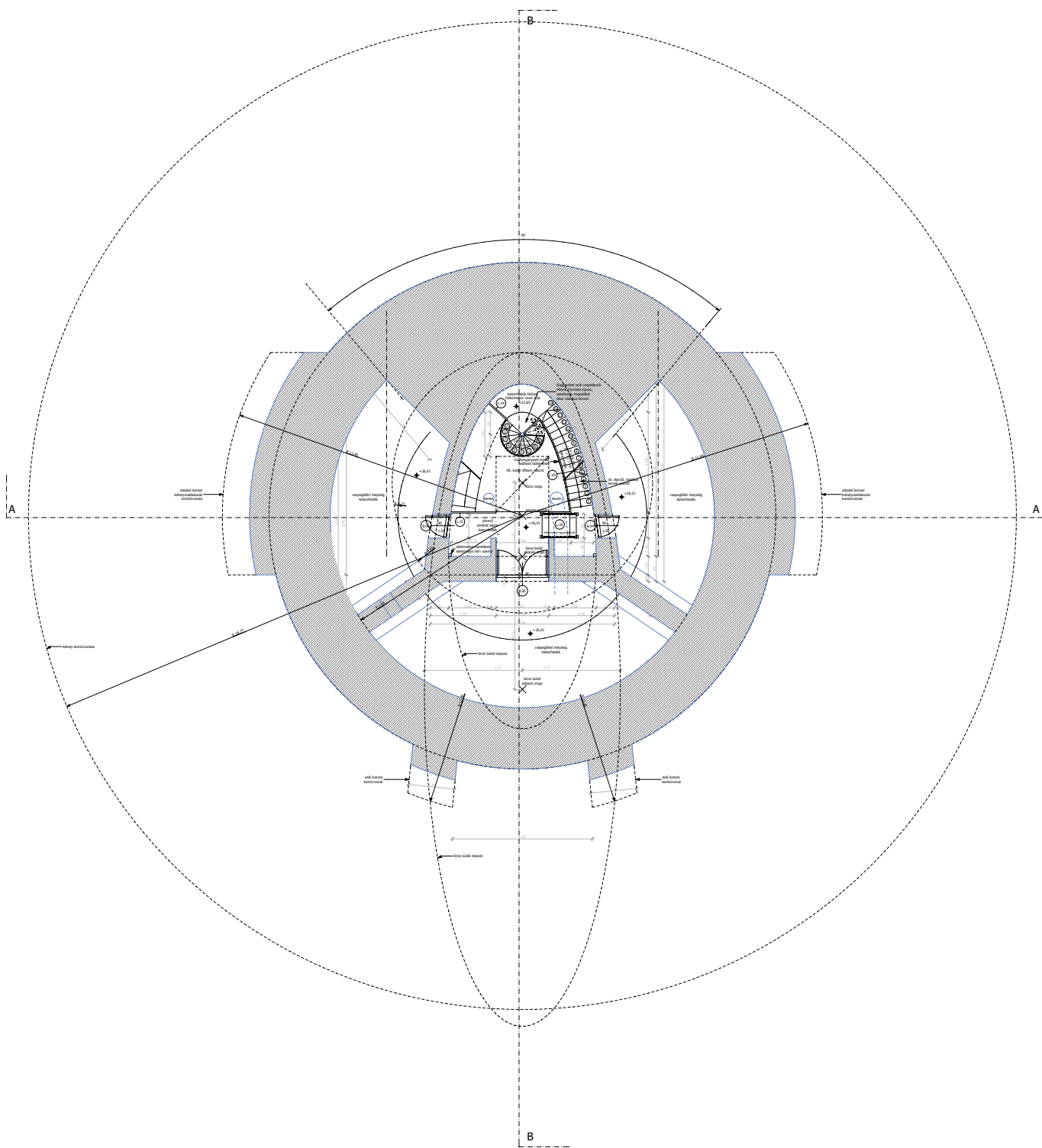


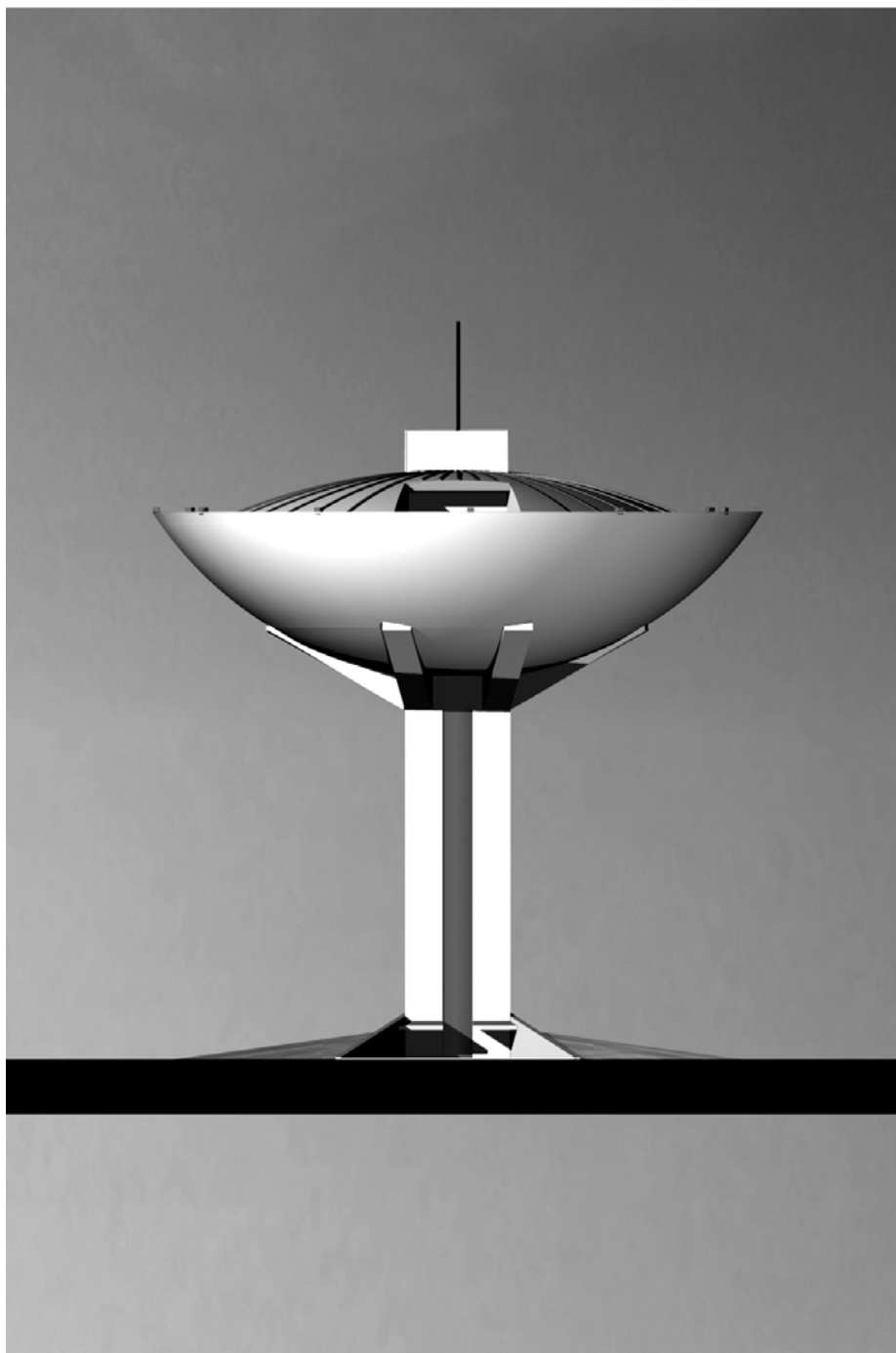




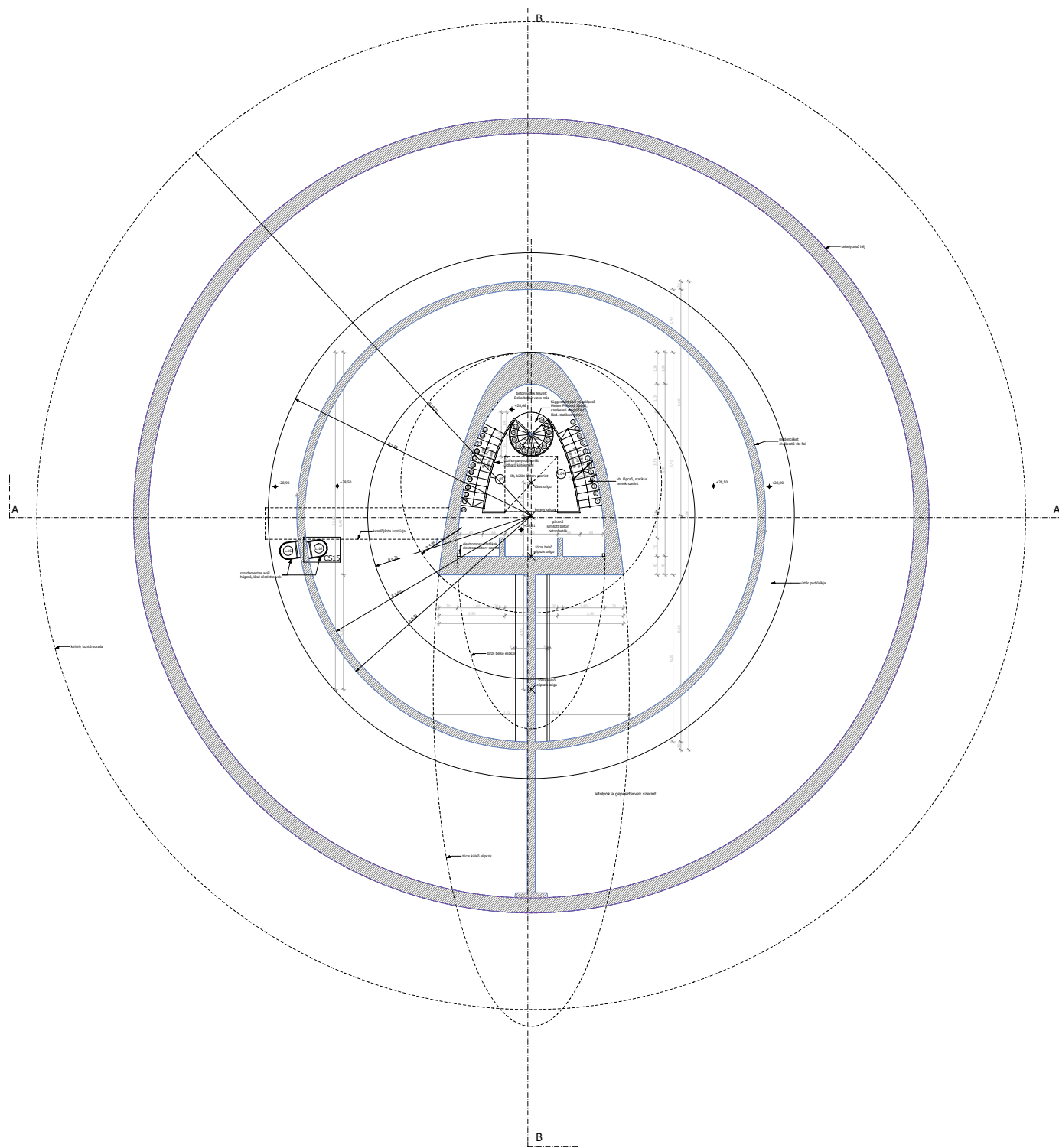






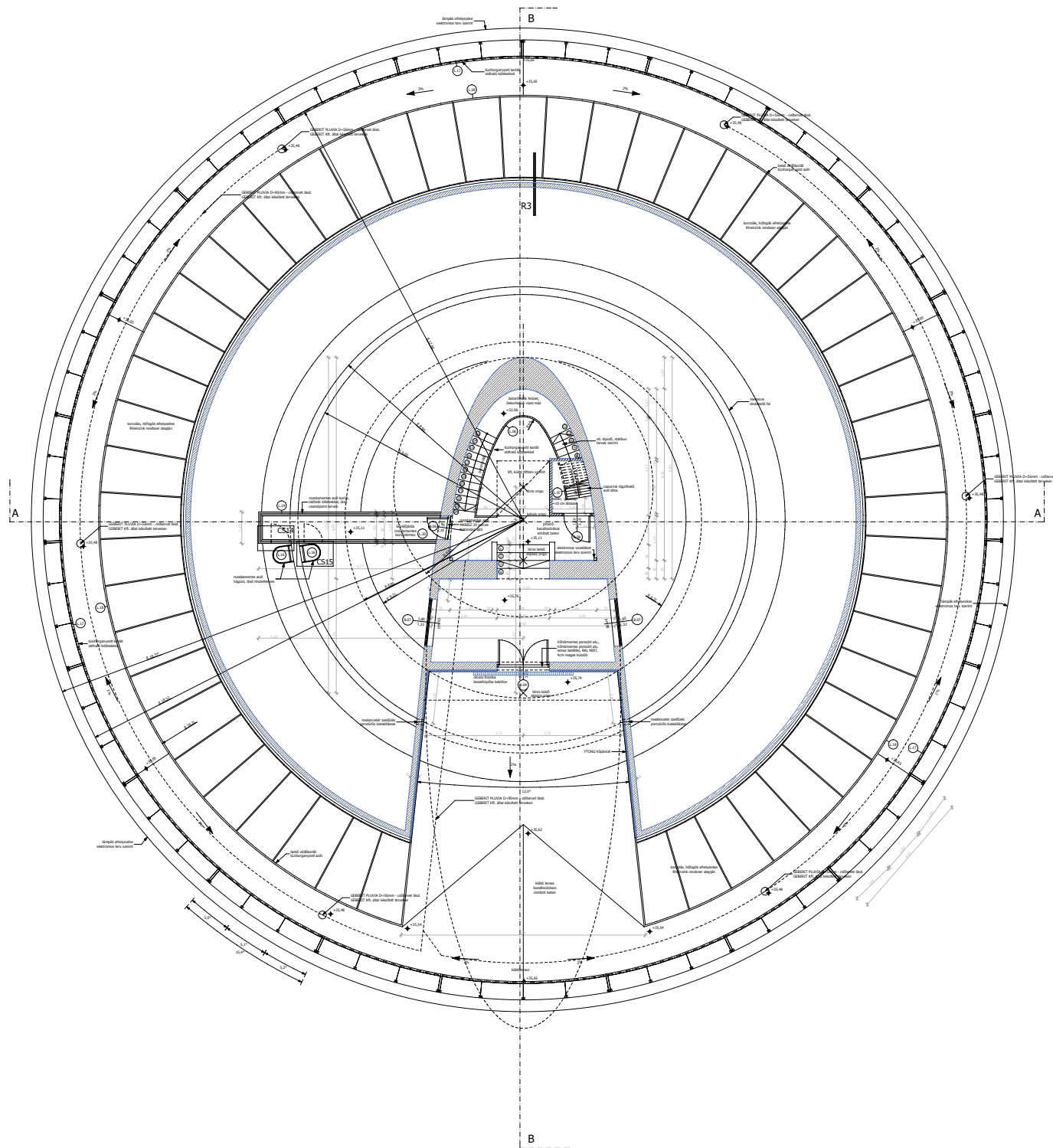


Perényi Tamás, Kolossa József, Fülöp Gyula



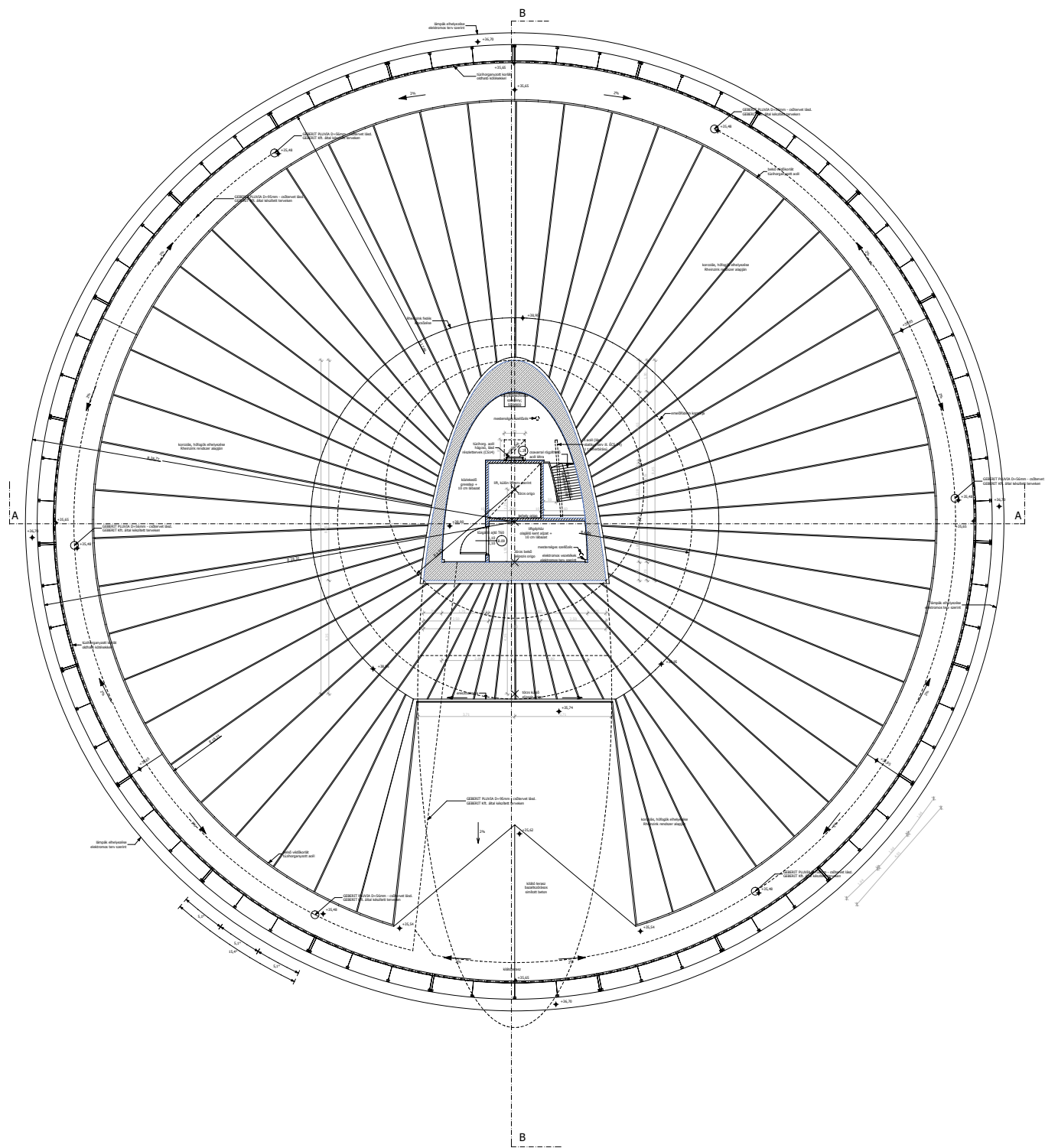


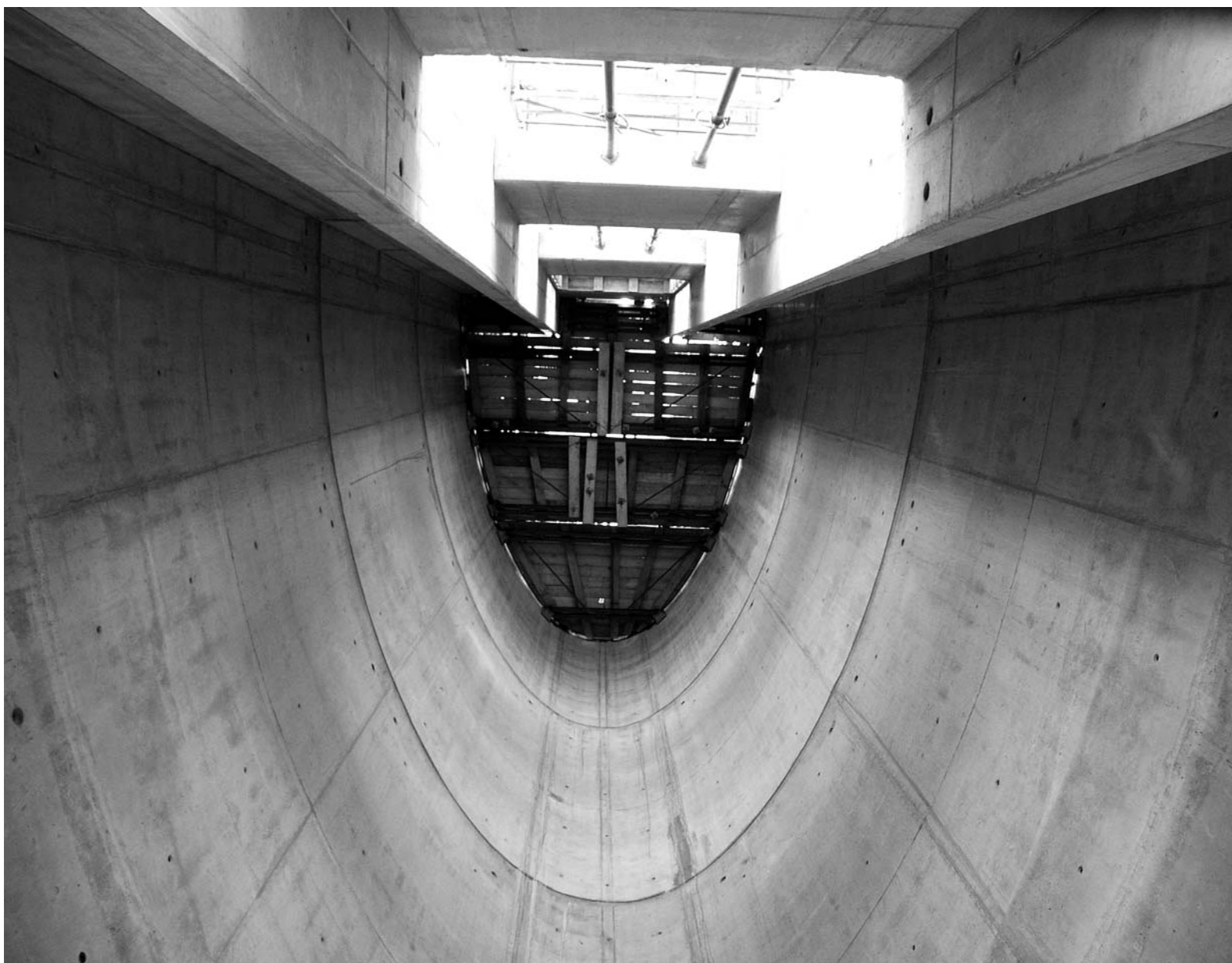
Perényi Tamás, Kolossa József, Fülöp Gyula





Perényi Tamás, Kolossa József, Fülöp Gyula





A tervpályázat eredményének összefoglaló értékelése

A Bíráló Bizottság úgy látta, hogy a beérkezett pályaművek alapvető karaktere alapján a tervek három csoportra oszthatóak:

- a „torony-jellegűek”
- az „épület-jellegűek”
- a „gyűrűsek”

A további vizsgálódás után a harmadik csoportba tartozó pályaművekről a B.B. megállapította, hogy bár a feladatot egy szempontból gazdaságosan és szakszerűen oldották meg, mégsem vizsgálhatók a továbbiakban. Ugyanis az összetett tájrendezési, építészeti, tartószerkezeti és víztechnikai szempontrendszer sokrétű kérdéseit az egysíkú megközelítéssel nem lehet megválaszolni.

Az első két csoportba tartozó pályázatok:

Mindkét felfogás tartalmazott értékes gondolatokat. Az első csoport hagyományos úton járt, míg a második inkább a járatlan utat választotta. A Bíráló Bizottság nagyra értékelte az utóbbit is, hiszen egy tervpályázatnak mindig távolabb kell tekintenie a pillanatnyi feladatnál. Ezért az értékelés során az „épület-jellegű” terveket is értékelte, de a díjakat az első csoportba tartozó, „torony-jellegű” pályaműveknek ítélte. Ugyanis csak ezek a tervek tudtak megbirkózni azzal a rendkívül nehéz feladattal, melyet a különleges helysín, a szokatlan építészeti kihívás és az összetett mérnöki feladat jelentett.

A „toronyszerű tornyokról”:

A díjazott pályaművek ebből a csoportból kerültek ki. Leginkább azért, mert az összehasonlítás során egyértelműen kiderült, hogy a legkevesebb „helyet foglalják el” a térből. Az is kiderült, hogy ezek a megoldások (és csakis ezek) tudják maradéktalanul kielégíteni az építészeti és a mérnöki követelményeket.

Ezen tervek között is voltak hagyományosabb és kísérletezőbb felfogásúak. Tradicionális szellemű tervek talán túlzottan is a gazdaságosságra, a precíz statikai modellre koncentráltak, míg a kísérletező szelleműek a dinamizmusra, a korszellemre figyeltek. A Bíráló Bizottság végül az utóbbiak között találta meg az „igazit”.

A Bíráló Bizottság nyíltan vállalta azt az álláspontját, hogy inkább a kísérletezőkkel szimpatizált. A Bíráló Bizottság azt is bevallotta, hogy nemcsak a pályázóknak volt szokatlan a feladat, de a zsűri tagjainak is. Hiszen az elmúlt évtizedekben hasonló szellemiségű, egyszerre mérnöki és építészeti kihívás az építészeti praxisban nem adódott.

A díjnyertes tervről:

Építészeti kialakítás

A pályamű a hagyományos torony jellegű építménye csoportjába tartozik. A szerkezeti, kivitelezési, gépészeti optimumra való törekvés mellett a jó tömeg formálásával egyenrangúvá tudja emelni az építészeti koncepciót. Ezáltal megvalósulhat az az igény, hogy az új víztorony a FVM RT. szimbólumává válhasson. A hagyományos formát feloldja az aszimmetrikus kehely alkalmazása. Kialakítása, anyagfelhasználása a formából adódóan igen gazdaságos. A forma két alkotó eleme a tartály és a láb elválnak egymástól, ezáltal a kehely – súlya ellenére – könnyeddé és lebegővé válik. A torony tájba illesztése is harmonikus.

Szerkezeti kialakítás, építéstechnológia, fajlagos mutatók

A víztorony szerkezetiileg excentrikusan elhelyezett „patkó” alakú, csúszózszaluzattal megépíthető törzsből és kb. 36m legnagyobb átmérőjű gömbsüveg-héj alakú víztároló térből áll, melyet a törzsből kinyúló 4 db vb. konzol tart. Az alapozás kb. 18m átmérőjű monolit vb. lemez. A gömbsüveg-héjban lefelé szűkülő csonkakúp-fal választja el a két medencerekeszt. A víztároló rekeszek fenék-lemeze felfelé domborodó gömbsüveg, így alakul ki a csőszerelő tér.

A víztározókban a túlfolyószint az előírt 241m Bf., a változó fenéklemes legmélyebb szintje az előírt 235m Bf.

A torony aljára az enyhe feltöltésben kialakított támfalak között lehet bejutni. Felül a lift szintjéről ugyancsak falak között lehet a kehely pereméig kimenni. A kilátás a domború földem miatt a perem szélén kialakított körülfutó járdán lehetséges. A lift előteréből ablakokon át be lehet tekinteni a víztérbe.





